

„Život se podobá
knize. Blázen v ní
listuje letmo,
zatímco moudrý
při čtení přemýšlí,
protože ví, že může
číst pouze jednou.“

Tháles z Milétu

**SYMBOLISMUS
OPICE**

**ALICE
MASARYKOVÁ**

**VNITŘNÍ
EKOLOGIE**

n@ – BULLETIN

Filozofie pro život – č. 102 – 25. březen 2018

Filozofie, kterou v Nové Akropolis navrhujeme, je způsob života dostupný všem, což znamená uplatňování učení velkých mudrců v praxi.

Kultura je uskutečňování lidských hodnot v životě, čímž se stává aktivní, využívá kvality každého člověka a rozšiřuje obzory.

Dobrovolnictví je plodem vůle vložené do služby ostatním. Neexistuje větší bohatství, než je ochota.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/oslava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ÚSTÍ NAD LABEM

www.akropolis.cz/usti

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

PhDr. Slavica Kroča, šéfredaktorka

Redakce a grafická úprava:

Mgr. Ivana Hurytová, Martina Flaitingrová,

Mgr. Aleš Gabriel

Vydává Nová Akropolis z. s.

Varšavská 19, 120 00 Praha 2

Tel.: 222 515 152, mail: nova@akropolis.cz

Nová Akropolis se nemusí plně ztotožňovat s obsahem uveřejněných textů, odpovídají za ně výhradně jejich autoři.

© Nová Akropolis z. s.

Všechna práva vyhrazena. Tento bulletin nebo jakákoli jeho část nesmí být reprodukován v jakékoli formě bez předchozího písemného svolení vydavatele.

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

na dvacátý třetí duben každoročně připadá Světový den knihy a autorských práv, který vyhlásilo UNESCO poprvé v roce 1995. V tento den si v mnoha státech světa připomínají důležitost literárních pokladů, které významně přispívají k rozvoji člověka. Možná jste někdy zaslechli rčení, že kniha je dobrý přítel člověka. Je to pouze kvůli informacím, které nám mohou knihy nabídnout, nebo může být kniha jako přítel, jenž nám umožní otevřít brány našeho nitra a odhalit doposud spící schopnosti? Pravdou je, že při čtení knihy probouzíme k vyšší aktivitě nástroje naší mysli jako je pozornost, paměť, imaginace, které díky tomu zesilují a stávají se našimi skutečnými pomocníky v každodenním životě.

Dnešní moderní technologie nás vedou, aniž bychom si to vždy uvědomili, k neustálému zrychlování. A tak pro nás není snadné prožívat do hloubky vše, co čteme, co cítíme a o čem přemýšlíme. Nebezpečí, které se za tím skrývá a jež nás může dostihnout a chytit do svých sítí, je povrchnost. Ta nám brání pocítit vnitřní pevnost a správnou míru sebejistoty. Životní jistota se opírá o naše přesvědčení, která jsme získali díky zkoumání a díky rozjímání o otázkách dotýkajících se podstaty nás samých a cílů, které jsme si zvolili pro náš život.

Knihy a zvláště ty, které obsahují moudrá poselství, mají sílu vynést naši mysl do vznešených výšin, v nichž se psýcha očistí a obohatí o poznání pravdivých hodnot, které je možné přenést do běžného života. Mysl při čtení knihy nepřijímá pasivně, ale je aktivní, díky čemuž se ideje snáze stávají její součástí a mohou se projevit i v jednání.

Věřím, že vás zaujme i některá z knih v široké nabídce našeho nakladatelství a stane se vašim dobrým přítelem.

Francesco Petrarca: *Knihy nemají být nábytkem, který by zdobil dům. Mají být potravou, která živí ducha.*

Eva Bímová

PODOBENSTVÍ

Chlapec se díval, jak jeho babička píše dopis. Zeptal se jí: Píšeš něco o nás nebo snad o mně? Babička se s úsměvem podívala na svého vnuka a řekla: *Ano, píšu o tobě, protože používám tužku. Chtěla bych, aby ses jí podobal, až vyrosteš.*

Chlapec si tužku zvědavě prohlížel: *Je přece stejná jako všechny ostatní tužky.*

Všechno záleží na tom, jak se na věci díváš. Tužka má pět vlastností, které mohou být v životě užitečné také tobě. První vlastnost: můžeš dělat velké věci, ale nesmíš zapomenout, že existuje ruka, jež řídí tvé kroky. Této ruce říkáme Osud a ten ví, kam tě má dovést. Druhá vlastnost: někdy musíme přestat psát a použít ořezávátko. To tužce trochu ubližuje, ale je pak ostřejší. I my v životě někdy musíme snést bolest, abychom se stali lepšími lidmi. Třetí vlastnost: tužka nám umožňuje vzít gumu a vymazat chybu. Není špatné opravit svou chybu; je důležité si ji uvědomit a zůstat na správné cestě. Čtvrtá vlastnost: na tužce není nejdůležitější její tvar nebo z čeho je vyrobená, ale její tuha, která je uvnitř. Proto je třeba věnovat pozornost tomu, co se děje v našem nitru. A pátá vlastnost: tužka zanechává stopu. Stejně tak to, co děláme v našem životě, vytváří důsledky. A proto si buď dobře vědom, co ve svém životě konáš.

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

Pracuješ, nebo přemýšlíš?

Při jisté příležitosti slyšel fyzik Ernest Rutherford (1871–1937), že jeden ze studentů v jeho laboratoři je neúnavným pracantem. Jednou odpoledne se ho učitel zeptal:

Pracuješ také dopoledne?

Ano, pane, odpověděl student nadšeně.

A kdy přemýšlíš? zeptal se ho profesor.

Dobrá paměť

Na přednášce, kterou měl Albert Einstein na jedné vysoké škole ve Francii, se ho francouzský spisovatel Paul Valéry zeptal:

Profesore Einsteine, když dostanete originální nápad, co děláte? Zapíšete si ho do sešitu nebo na papír?

Když mám originální nápad, nikdy ho nezapomenu, odpověděl fyzik.

OPICE

Opice se objevuje v různých kulturách a civilizacích, ať už jako symbol či hrdina řady vyprávění, mýtů a příběhů.

V Egyptě nese její podobu bůh Thovt, který patří mezi lunární božstva a je ztělesněním vědění. Říká se mu proto Otec moudrosti či písma a všeobecně kultury, je tvůrcem všech věd. Byl ochráncem vzdělávací části iniciačních chrámů, míst, kde se připravovali kandidáti na zasvěcení. Byl pánem mlčení, tajemna, ticha a tajemství, neboť o iniciačních znalostech se nemluví. Říká se, že když lidé zapomněli číst v přírodě, Thovt jim přinesl písmo. Vypráví se, že byl prvním z Velkých mágů a že se jeho jméno stalo generickým pro všechny mudrce v Egyptě. Byl zobrazován jako člověk s hlavou ibise nebo jako pavián, ale nikdy jako člověk s hlavou paviána. Další z jeho podob je opice se psí hlavou, kde pes symbolizuje věrnost.

V Egyptě se zpodobnění opice objevuje také u jednoho ze čtyř Horových synů, kteří jako hlídači světových stran střežili v mastabách čtyři kanopy, tedy nádoby, jež obsahovaly vnitřnosti zesnulých:

Amset – s lidskou hlavou, s Isis střeží játra;

Hapi – s hlavou paviána, s Nefthis střeží plíce;

Duamutef – s hlavou šakala, s Neit střeží žaludek;

Kebehsenuf – se sokolí hlavou, se Selket střeží střeva.

Se smrtí souvisí rovněž již zmíněný Thovt, který je přítomen u takzvaného Vážení duše, aby zaznamenal a připomněl každé nespravedlivé jednání, kterého se zemřelý člověk

kdy dopustil, a také všechny dobré činy, které by mohly vyvážit to špatné.

U afrických kmenů existuje řada mýtů, v nichž jsou lidé, kteří nectí bohy nebo se špatně chovají, za trest proměněni v opice.

Ve známém indickém eposu Rámájana opičí bůh Hanuman představuje naprostou oddanost svému pánu Rámovi. V mýtu je psáno, že když byli Ráma s Lakšmí v bitvě zraněni a potřebovali léčivé byliny, Hanuman je šel natrhat na vysokou horu. Nemohl však žádné najít, a proto utrl a přinesl celý vrchol hory. Hanuman, opičí bůh, je v hinduismu příznivý, ochranný duch.

V Číně se opice stala jedním ze znamení zvěrokruhu. Tradice vychází z legendy o Buddhovi, který se chystal opustit Zemi. Přišlo se s ním rozloučit pouze dvanáct zvířat, a za odměnu byla po nich pojmenována znamení horoskopu. Pořadí, v jakém přicházela, bylo zachováno v posloupnosti zvěrokruhu. Devátá v pořadí se dostavila právě opice. Představuje sklony k lehkovážnosti, posmívání a nemístným žertům, ale umí být také velmi srdečná, citlivá a empatická. Je rovněž šikovná a kreativní. Jako u každého znamení záleží jen na člověku, které z těchto jejích vlastností upřednostní.

Renata Svobodová

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... první duben neboli apríl, který je pro mnoho lidí spojen s žertíky, pochází již ze 6. století př. n. l. z Íránu, kde se slavil svátek Sizdah Bedar? Připadal na 13. den prvního měsíce roku (u nás 1. duben) a byl oslavou jara, energie, kterou s sebou jaro přináší, a také oslavou přátelství.

Pro svátek byla typická veselá, rozpustilá atmosféra, jejíž součástí byly i žerty a snaha ostatní napálit.

Za nejstarší zmínku o tomto svátku v Evropě je pokládána jedna z Chaucerových povídek, která se odehrává

právě 1. dubna (povídky pocházejí z konce 14. století).

Od počátku 16. století se objevují zmínky o aprílových žertících ve Francii, Nizozemsku i dalších zemích. První zmínka o aprílu v Čechách pochází z roku 1690.

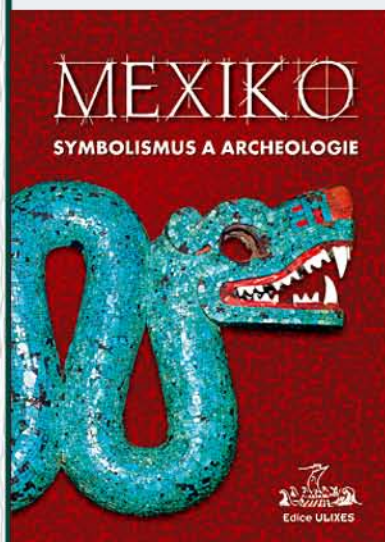
K oblíbeným aprílovým žertíkům patřilo poslat někoho z příbuzných koupit nebo si vypůjčit neexistující věc (například komáří sádlo).

Do aprílových snah někoho napálit se nezřídka zapojují i média a vypouštějí 1. dubna různé falešné zprávy. Například v roce 1957 odvysílala britská televize reportáž o sklizni špaget, v níž byly záběry, jak lidé otrhávají špagety ze stromů. Ne každý pochopil, že se jedná o vtip, a telefonní operátoři této televizní stanice pak museli odpovídat na dotazy diváků, kde se dá koupit špagetový strom.

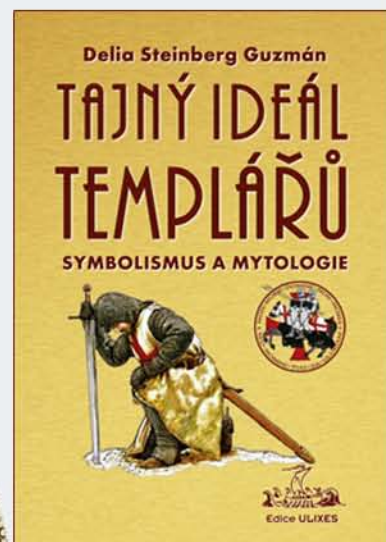
...CO BYLO, JE A BUDE KRÁSNÉ

JARO PLNÉ ENERGIE

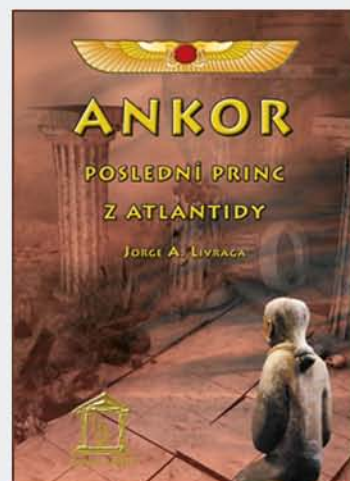
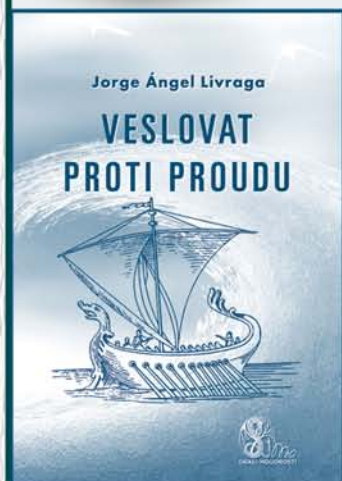
KNIHY A UNIKÁTNÍ ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY Z CELÉHO SVĚTA

Symbolismus

Filozofie

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

Nejstarší dcera prvního českého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka byla velmi talentovaná dáma. Mluvila několika jazyky, hrála na klavír, zajímala se o literaturu, začala studovat na medicíně, ale nakonec promovala na filozofické fakultě. Svůj život zasvětila práci pro druhé, založila řadu škol, nemocnic a sociálních spolků, z nichž nejznámější je Československý červený kříž.

Lady Bohemia

Narodila se 3. května 1879 ve Vídni. Když jí byly tři roky, rodina se přestěhovala do Prahy, kde její otec začal přednášet na univerzitě. Ve třinácti letech začala studovat na prvním dívčím gymnáziu v Čechách, které se jmenovalo Minerva. Snila o tom, že se stane lékařkou, a v roce 1898 se nechala na lékařskou fakultu zapsat jako jediná dívka. V té době byly ženy přijímány pouze jako mimořádné posluchačky a nemohly skládat zkoušky jako řádní studenti. Po dvou semestrech proto studium medicíny opustila a zapsala se na filozofickou fakultu, kde studovala historii, filozofii a sociologii. V roce 1903 promovala z historie. Na univerzitě v Lipsku absolvovala postgraduální studium, dále se vzdělávala na univerzitě v Chicagu především v sociologii. Působením v Centru sociálních služeb a péčí o imigranty přijíždějící z Čech za prací si vysloužila přezdívku Lady Bohemia.

Učitelka a ošetřovatelka

Po návratu z USA působila jako učitelka na dívčím lyceu v Českých Budějovicích a později v pražských Holešovicích.

Mnoho studentek na ni vzpomíná jako na výraznou osobnost. Byla vysoká, štíhlá, s hlubokými tmavými očima, vždy elegantně

oblečena, nosila boty na nízkém podpatku, ale to jí nebránilo brát často studentky na vycházky do přírody či s nimi sportovat.

Současně se velmi aktivně věnovala sociální práci. Zabývala se problémem alkoholismu, ve volném čase prázdnin se starala o nemocné a postižené lidi. Doma pečovala o maminku, která trpěla zhoršující se maniodepresivní psychózou a srdeční vadou.

V době první světové války pracovala rovněž jako ošetřovatelka v karanténě stanici v Pardubicích, kde pečovala o raněné vojáky. Kromě toho usilovala o přístup ke vzdělávání pro hluché osoby.

Její otec zatím působil v zahraničí v protirakouském odboji, což vedlo k vyšetřování celé rodiny. Alice nakonec skončila ve vězení ve Vídni, kde strávila osm měsíců. Za obvinění z velezrady jí hrozil dokonce trest smrti, ale kampaň v americkém tisku vyvolaná českými spolky přispěla k jejímu propuštění. Rakouský režim jí poté zakázal práci ve školství.

První dáma

Vznik nové Československé republiky znamenal v jejím životě zásadní obrat. Její otec se vrátil do Prahy jako hlava státu a ona se s ohledem na matčin špatný zdravotní stav ujala role první dámy. Měla na starost personál na Pražském hradě i v Lánech, zodpovídala za prezidentův oficiální program, organizovala jeho setkání se státníky, vědci, spisovateli i novináři, účastnila se mnoha slavností a doprovázela svého otce na řadě zahraničních cest.

Společně s architektem Josipem Plečnikem se rovněž podílela na úpravách Pražského hradu i jeho zahrad. Pracovní vztah postupně přerostl v hluboké přátelství, dle některých historiků až v lásku.

Paní doktor

Alice Masaryková nikdy nepřerušila své sociální aktivity pro potřebné. Souběžně se svou politickou rolí pomáhala formovat rodící se Československý červený kříž a v roce 1919 se stala jeho první předsedkyní. Za jejího působení vyvíjela tato organizace rozsáhlou zdravotnickou, charitativní a sociální činnost.

Od roku 1920 spravoval ČSČK také Českou ošetřovatelskou školu. Paní doktor, jak se jí říkalo, podporovala vzdělávání ošetřovatelek, svým postavením pomáhala zvyšovat prestiž školy i ošetřovatelské profese. Tato škola po mnoho let připravovala dobře vzdělané

diplomované sestry pro nemocnice po celé republice.

Kromě toho založila také první Vyšší sociální školu, v níž se odborně v jednoročním studiu připravovali sociální pracovníci a pracovníce na práci v terénu.

Exil

Koncem třicátých let Alice Masaryková musela čelit dvěma velkým událostem, které změnily opět směr jejího života: smrti otce, kterého milovala a obdivovala, a Mnichovské zradě. Obě události vedly k velkým změnám v české politice a vyvolaly útoky proti Červenému kříži i její osobě. Raději proto následovala svého bratra Jana a odcestovala do zahraničí. Stesk po domově, blízkých i milované práci v ní probudil dědičné depresivní onemocnění, a do konce války se léčila v amerických sanatoriích.

V roce 1945 se nakrátko vrátila do vlasti, ale po náhlé a nejasné smrti bratra Jana raději Československo znovu opustila. Ztratila tak veškerý majetek i možnost vrátit se do země, pro kterou toho tolik vykonala.

Od roku 1950 žila trvale v USA, kde byla opět činná v krajských spolcích, psala vzpomínkové knihy a vystupovala v Rádiu Svobodná Evropa.

Velká osobnost a dáma

Prostřednictvím několika slov, do nichž je těžké shrnout život člověka, jsme měli možnost se potkat s opravdovou dámou, která – podobně jako další velcí a moudří lidé – věřila, že lidskému životu dává smysl právě to, čím přesahuje hranice péče o sebe sama a o své potřeby či zájmy. Její pohnutý životní osud, její neúnavná práce pro druhé i její slova dodnes zasáhnou snad každé srdce.

Udělejme každý den něco dobrého, zapomeňme na chvíli na sebe, abychom tím, že myslíme na druhého, našli svou vlastní osobnost.

Mgr. Ivana Hurytová

VNITŘNÍ EKOLOGIE

Žijeme v době, kdy se ekologie stala módní, „cool“ a „in“. Je to i přirozeným odrazem velmi naléhavé potřeby neničit už dál naše životní prostředí v takové míře jako dnes a přispět k jeho ozdravení. Tyto snahy se však mnohým jeví nedostatečné.

Naše zběsilá honba za materiálním ziskem a prospěchem nás pomalu mění v bezcitné tvory, kteří postupně ničí i svou matku Zemi. Proč jsme takoví? Co se to s námi děje? To jsme opravdu tak pošetilí a neuvědomujeme si, že ničíme i sami sebe? Jsem přesvědčen, že jsme „jen“ zaslepení.

Lidé dnes hledají různé způsoby, jak dopady na naše prostředí zmírnit. Je to samozřejmě přínos, ale ve skutečnosti první podmínkou účinné pomoci přírodě je chtít toho méně. Požadavky dnešních lidí jsou velmi často extrémní. Sami sebe musíme očistovat od sklonů k materialismu. Vždyť i mudrci všech dob radili rozvíjet spokojenou střídmost a skromnost. A to je také první z charakteristik vnitřní ekologie.

Ale co je to vlastně vnitřní ekologie?

Ekologie je věda o vztazích mezi organismy a jejich prostředím. Organismy a prostředí vytvářejí životný celek různé velikosti. Takto můžeme vnímat park za naším domem, les za městem nebo celé pohoří. Ale může to být i keř, kočka nebo člověk sám. A na toho posledního zaměříme svou pozornost, přesněji řečeno na jeho vnitřní a niterné prostředí.

To, jací jsme, se přirozeně projevuje navenek. Není možné, abychom byli ušlechtilého ducha, a zároveň se projevovali nešlechtně. Není možné, abychom byli uvnitř čistí,

a přitom znečišťovali prostředí, ve kterém žijeme. Není možné, abychom byli moudří v plánování dalšího dne, a současně neznali své životní cíle a hodnoty, ke kterým míříme. Právě proto i Ježíš radí posuzovat lidi podle toho, jak se projevují: A tak je poznáte po jejich ovoci. Stejně tak bychom měli přemýšlet i o sobě samých.

Řecká koncepce člověka jej představuje jako spojení těla, duše i ducha. My ale věnujeme největší pozornost jen jedné části – tělu, jeho stavu a vzhledu. V rámci ekologického chování se zaměřujeme na měřitelné zlepšování fyzického stavu naší planety. O naše nitro, o naše vztahy, vnitřní klid a soulad se staráme mnohem méně. Již starý čínský myslitel Konfucius to vyjádřil trefně: Lidé vědí, že pokud chtějí, aby strom žil a rostl, musí o něj správně pečovat. Ale o své vlastní Já správně pečovat neumí. Milují snad své Já méně než strom?

Jak pečovat o sebe na vyšších úrovních?

Myslet nejen na sebe, ale i na prospěch okolí a druhých lidí. Zbavovat se negativních mentálních forem, jako je závist, nenávist, nezdravá soutěživost, egoismus, pomlouvачnost, nespravedlnost... Snažit se pochopit hlubší důvody jednání každého jednotlivce. Tříbit si pořadí našich hodnot a hledat způsoby, jak v souladu s nimi i jednat. Inspirovat se statečnými lidmi. Prožívat stále námi lomčující emoce není přirozené. Prožívejme také klid a harmonii samoty, bez televize, rádia, internetu. Vybírejme si lidi, kterými se obklopujeme. Hledejme prostředí, které nás inspiruje, způsoby, jak překonávat strachy, a nevyvolávejme je u druhých. A jednejme!

To je vždy lepší než bezcílná zahálka tolik příjemná pro tělo.

Na tuto vnitřní ekologii se zaměřovali moudří lidé ve všech koutech světa a ve všech dobách. Jimi inspirované a stejně zaměřené jsou i naše přednášky v Nové Akropolis, zejména cykly srovnávací a praktické filozofie. Nehledáme poznání pro jeho teoretický význam, hledáme moudrost, která se projeví i v práci našich rukou, filozofii, kterou lze aplikovat.

Dejme se tedy do díla, které kultivuje naše prostředí, ale nezapomínejme při tom na zušlechťování sebe sama, neboť jsme jeho součástí.

Ing. Pavel Kočíř

KURZ SROVNÁVACÍ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

PROČ JE KURZ UŽITEČNÝ?

- Abychom lépe poznali sebe sama: etické otázky jednotlivce;
- Abychom do svého života vložili hloubku a nadčasovost;
- Abychom pochopili okolnosti, v nichž žijeme: hledání spravedlnosti ve společnosti, soužití mezi lidmi;
- Abychom byli hlavními tvůrci lepší budoucnosti: význam dějin pro pochopení současnosti a toho jak dnes žít a aktivně vytvářet budoucnost.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející důležité schopnosti člověka inspirovaná probíranými tématy.

TÉMATATA KURZU

ČLOVĚK SÁM SE SEBOU – ZÁHADA ŽIVOTA

ČLOVĚK A JEHO PŘIROZENOST

TISÍCILETÁ INDIE

MOUDROST TIBETU

BUDDHISMUS

ČÍNA

EGYPT

ARISTOTELES

NEOPLATONIKOVÉ

ČLOVĚK A SPOLEČNOST – ČLOVĚK A SOUŽITÍ

PLATONSKÁ TRADICE

ŘÍM A OBČANÉ SVĚTA

FORMY USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI

ČLOVĚK V PRŮBĚHU DĚJIN – MÝTUS A DĚJINY

STARODÁVNÉ VĚDY

www.akropolis.cz

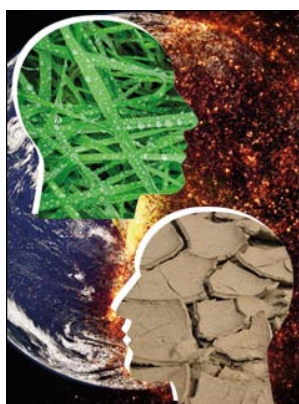

FILOZOFIE PRO ŽIVOT

Kurz filozofie a psychologie Východu a Západu

Kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu. Utváří opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života.

Je rozdělen do tří základních modulů: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

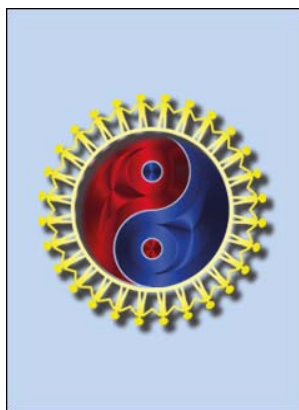

EKOLOGIE JAKO NAUKA O VZTAZÍCH

Přednáška u příležitosti Dne Země

Ekologie je pojem dnes často používaný a využívaný. Původní význam tohoto slova je „věda zabývající se popisem, analýzou a studiem vztahů mezi organismy, jejich prostředím a mezi nimi navzájem“, což zahrnuje souhrn poznatků z mnoha oblastí. Dnes je to pojem používaný jako synonymum ochrany životního prostředí.

Změny přírodních systémů mají své důvody, protože životaschopný systém nemůže být statický. Rovnováha, která v sobě obsahuje evoluci, je vždy dynamická. A v tomto je obrovské poznání. Můžeme být součástí světa a neškodit více než jiné organismy. Musíme ale lépe poznat své skutečné potřeby. Žít a nechat žít, to je možná ta nejlepší ekologie.

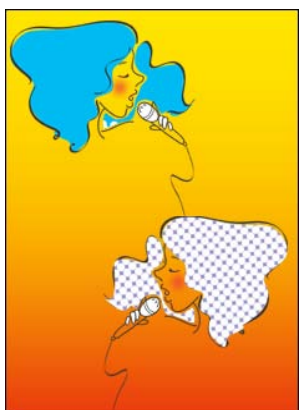

MÍR VNITŘNÍ A MÍR VNĚJŠÍ

Přednáška

Všichni chceme žít ve světě míru, ale stále jsme svědky skličujících situací. Můžeme svět změnit, nebo musíme bezmocně přihlížet? Toto řešili i mnozí filozofové a našli životní postoj usilující o rozvoj ctností jako opory harmonického soužití.

Lidstvo tvoří jednotlivci, a ti svým myšlením a jednáním tvoří osud světa. Může existovat vnější mír, cítíme-li v nitru napětí, nebo pokud myslíme jen na sebe a nevšímáme ostatní? Filozofie ví, že vnitřní mír se rodí s poznáním sebe sama a pěstováním ctností. Nikdo nám jej nemůže vzít, nedovolíme-li to, ale máme-li ho, lze jej dávat a šířit.

PRAKTICKÁ RÉTORIKA

Kurz řečnického umění

Rétorika je umění krásného a dobrého vyjadřování, jehož kořeny nacházíme v antice. Současné příručky stále vycházejí z rad klasiků, jako je Aristoteles či Quintilianus a popisují dovednosti rétora podobné rolím, jež vymezil už Cicero. Ale na rozdíl od dnešní doby, která upřednostňuje krásnou formu, tito autoři kladli velký důraz rovněž na kvalitní obsah, hluboké myšlenky i morální étos samotného řečníka.

4 bloky přednášek a cvičení po 2 výukových hodinách v délce 45 minut.